

Waar sta jij voor...?

Die vraagstelling vooral heb ik onthouden van de preek die ds. Simon Dingemans op 9 maart jl. in Het Erfdeel hield. Waar sta jij, waar sta jij voor...? Het ging over Nehemia. Hij bouwde de vernielde stadsmuur van Jeruzalem weer op. En met zo'n voortvarendheid dat andere landvoogden jaloers werden en er alles aan deden hem tot opgeven van deze bouw te bewegen. Nehemia wist niet van wijken. Onverstoorbaar bouwde hij door. Verbonden met de veertigdagentijd: ook Jezus week niet af de weg van liefde, hulp en nabijheid. In de ontmoeting met zowel Nehemia als Jezus is de eerste vraag in de bijbel van groot belang: Mens, waar ben je... waar sta jij? Waar sta jij voor? Een belangrijke vraag. Want waar je bent zegt veel over wie je bent. Als mensen zich in een stadion verzamelden voor het gebrul van Hitler dan zei die plaats wáár ze wilden zijn ook iets over wíe ze wilden zijn. En kwamen er mensen door het verzet in een concentratiekamp dan zei die plaats wáár zij waren ook iets over wíe zij waren, en waar zij stonden en voor stonden. Wáár we in het leven van alledag zijn zegt veel over wíe we zijn.

Welnu, dit als inleiding op de vraag aan Simon: waar sta jij zélf..?

Zijn antwoord is duidelijk: 'Ik sta graag naast mensen, met name naast mensen die kwetsbaar zijn, dat vind ik iets wezenlijks van mijn ambt. Dat is de pastorale kant. Het is prettig en boeiend als mensen die kwetsbaarheid ook durven tonen, je het vertrouwen durven geven, zodat je ook echt naaste kunt zijn met hen. En als predikant sta ik graag midden in de kerk, en wil graag uitdrukking geven aan de veelkleurigheid van het geloof. Ik wil graag communiceren, in gesprek zijn met mensen. Ik ben geen cynicus, maar een hoopvol mens.

Gelukkig leven we niet in een tijd van oorlog, maar toch worden we steeds getroffen door onrecht, of dat mensen worden vernederd. En daar kan ik slecht tegen. Voor de rest moet ik bescheiden blijven, want ik ben een bevoorrecht mens en sta op een bevoorrechte positie met een verrijkende baan en ik ben gezond. Ik heb tot nu toe weinig tegenslag gehad in mijn leven, ik sta aan de sterke kant van de samenleving. Ik heb weinig persoonlijk verdriet meegemaakt, onze wederzijdse ouders

leven nog. Dat alles heb ik niet aan mezelf te danken, maar is me in de schoot geworpen. Je kunt er allerlei woorden voor bedenken: je hebt geluk, je bent gezegend of zo. Er is heel veel waarvoor ik dankbaar ben. En als ik terugkijk op deze acht jaar in Meppel, dan zeg ik dat ik hier met heel veel plezier heb gewerkt.'

Hoe kijk je aan tegen de kerk, optimistisch of pessimistisch? De secretaris van de Nederlandse bisschoppenconferentie vraagt zich heel onbehoorlijk af of de Protestantse Kerk Nederland het jaar 2017 (500 jaar na het begin van de kerkhervorming) wel haalt.

'Nou er moet wel veel veranderen. Als je kijkt naar de generatie onder de 50 plussers dan heerst daar toch een ander levensgevoel. De kerk zal wel kleiner worden maar niet persé minder. Ik raak niet in paniek door statistieken, maar ga meer uit van de werking van de Geest. En de kerk zie ik meer als een middel en niet als een doel.

Er zullen altijd wel gemeenschapsverbanden blijven, maar misschien niet in de institutionele vorm van nu. Minder gestoeld op ambten en misschien met andere, meer digitale communicatiekanalen. Maar verder is het allemaal niet goed voorspelbaar, want het kan best zijn dat het individualisme nu op zijn hoogtepunt is en dat mensen zich weer meer bewust worden van gemeenschapsverbanden en daarin weer willen investeren.

Gelukkig is onze pastorale organisatie goed, er zijn meer dan 100 mensen bezig in de 22 buurtteams, en we hebben momenteel weinig vacante plaatsen. Helaas krijgen we ook vaak 'nee', maar dat komt soms ook omdat we teveel in hetzelfde kringetje rondvragen. Bij de jongere generatie heerst vaak meer het verenigingsdenken: ik betaal mijn kerkelijke bijdrage als een soort contributie en dat is het dus en veel echtparen worden geleefd doordat beiden een drukke baan hebben, de no-

dige aandacht aan de kinderen moeten besteden en graag een sport beoefenen. En met betrekking tot andere vormen van liturgie tender ik naar versobering, ik houd van de kracht van de eenvoud.'

Met welk gevoel ga je nu naar de Utrechtse heuvelrug?

'Ik ga met veel dankbaarheid weg, heb me hier geaccepteerd gevoeld en had een goede relatie met de kerkenraad, ervoer warmte en bevestiging. Met warme gevoelens neem ik afscheid, ik vind het dan ook moeilijk om afscheid te nemen, want je gaat van je gemeente houden.

Het was ruim 8 jaar hard werken. Af en toe was de druk groot. Ik ben dan ook blij dat ik nu naar een kleinere ga. Krenten in de pap waren onder andere de Thomas Celebrations, Kom in-zondagen, Kijk-over-je-grens wijkavond, koorvespers, gesprekken met de 18 plussers en de talloze een-op-een gesprekken.

Maar er is heel veel om met plezier op terug te kijken.'

En wat wil je graag als wens of advies nalaten?

'Ik zou het fijn vinden als mensen gingen stoppen met die achterhoedegevechten in verband met de fusie die er nu al een paar jaar is. Ze hoeven hun traditie niet te verloochenen, zet die vooral in, en laten ze bezig zijn met de roeping van de gemeente van Christus vandaag de dag, dat je daar samen mee aan de gang bent, en de hokjesgeest achterwege laat. Het jaarthema: *Kijk-over-je-grens* is dan ook een gouden greep, stap over de muurtjes heen en vind elkaar in een positieve doelstelling die voor ieder een uitdaging is. Naar de toekomst leven.

En de liefde belangrijker achten dan tradities en gewoonten. Veel gemeentelieden doen dat gelukkig al.'

Wat lokt je in de nieuwe gemeente?

'Ik heb bewust naar een kleinere gemeente gezocht. Daarmee hoop ik in mijn pastoraat wat trouwer te kunnen zijn, maar hoop ook wat meer tijd voor studie en bezinning

te krijgen, zodat ik de accu regelmatig kan gaan opladen en niet slechts afhankelijk ben van het studieverlof om de vijf jaar. Ik vind het prettig om weer dorpsdominee te worden. Dan kun je langer met mensen optrekken – na een verlies bijvoorbeeld.'

'En wat ik ten slotte wil zeggen is dat ik een fijne groep van collega's in Meppel en in de classicaal werkgemeenschap verlaat. Ook het vriendschappelijke contact met Cees Huisman met wie ik in Meppel samen begonnen ben was erg waardevol. De Utrechtse heuvelrug is prachtig, maar van Meppel als stad en de omgeving hier heb ik altijd genoten. Heide, bos en water, het vormt een prettige leefomgeving.'

Simon, hartelijk dank voor dit openhartige gesprek.

Zeer bedankt voor alle aandacht en zorg die je gegeven hebt aan de gemeente van Meppel. Dat je door Gods Geest geïnspireerd je ambtswerk mag voortzetten in Maarn-Maarsbergen.

GEMEENTENIEUWS

Protestants Vrouwen Platform

Nog maar één keer komen we weer

bij elkaar, voordat ieder thuis of elders vakantie gaat vieren. De datum is woensdag 23 april van 10.00 uur tot 11.30 uur

in de Rembrandthof. Op het programma staat dan het tweede gedeelte over het ouder (en vergeetachtig) worden. Ik hoop dat het weer zo'n goed gesprek wordt als in februari! Van Siena kreeg ik een adreswijziging. Ze woont per 1 mei in de Borneohof 20, 7941 VZ in Meppel. We hopen dat je al een flink eind op weg bent met de schoonmaak en diverse werkzaamheden, zodat je straks heerlijk van je huisje kunt genieten. Annie heeft een fijne paastijd en een prettige verjaardag gevierd op Buitengoed Fredeshiem in

Steenwijk. Hilly Mulder is ook een jaartje ouder geworden en we feliciteren de beide dames nog van harte! Hilly Leeuwerink is D.V. 20 april jarig en woont op afdeling 5 van "Reggersoord"- Ik hoop dat ze ook door onze groep niet vergeten zal worden. Ik weet dat het niet bij iedereen rozegeur en maneschijs is en daarom wens ik jullie allen graag heel veel sterkte in moeilijke dagen. Dit was het weer.

Heeft ieder de bovenstaande datum van 23 april "op de kalender" staan??

Graag tot ziens allemaal!

Liefs van me,

Tiny Schoemaker-Seijdell,

Westerd 21, tel.: 251540

Vanaf donderdag 3 april Grote Kerk en stiltekapel weer open!

Nu de ergste winterkou weer uit de lucht is, kunt u op donderdagmarkt-morgen van 10-12 uur weer terecht in de Grote Kerk en de stiltekapel. De vrijwilligers zitten dan weer op hun post als gastvrouw of gastheer. Bij voorbaat zeggen wij hun dank voor hun trouwe inzet.

Zodra de grote deuren weer opengaan, komen er al snel weer mensen binnen. De een bekijkt de kerk en de ander trekt zich even terug in de stiltekapel voor een moment van bezinning of gebed en het aansteken van een kaars om dat moment in het licht van Gods liefde te stellen.

Een waardevolle zaak om zo open kerk te zijn en gelegenheid te bieden voor een moment van stilte in het vaak drukke bestaan. We hopen dan ook dat velen de open deuren als uitnodiging zullen zien om binnen te komen.

Mocht u vragen hebben over de stil-